

Társadalmi összefogással

Megtartotta első ülését a KISZ szegedi ifjúságvédelmi tanácsa

Féléves előkészítő munka után tegnap délután a városi tanács nagyertermében megtartotta első nyilvános ülését a KISZ Szeged városi bizottságának Ifjúságvédelmi Társadalmi Tanácsa. A tanácskozáson részt vettek az állami, társadalmi szervek, a KISZ-alapszervezetek képviselői és nevelő tanárok.

Dr. Bíró János, a KISZ Szeged városi végrehajtó bizottságának tagja nyitotta meg az ülést, majd dr. Birák Mária, az érdekvédelmi és ifjúságvédelmi tanács vezetője ismertette az ifjúságvédelem társadalmi feladatait. Hangsúlyozta, hogy a városi társadalmi szervezetei azért fogtak össze a korábbi évek gyakorlatánál is erősebben, hogy valóban

közügygyé tegyék ifjúságunk szocialista nevelését.

A fiatalok egy kis része ugyanis nem a szocialista erkölcs szellemében él és nevelkedik, hanem a társadalom kívül olykor a bűnözés útjára lép. Az ifjúságvédelmi társadalmi tanács néhány évre visszamenőleg felmérte, hogy hány fiatalkorú ellen kellett eljárást indítani a bíróságnak. A helyzet nem aggasztó, de megnyugvára sincs okunk. Szegeden 1960-ban 102 fiatalkorú kellett bíróság útján felelősségre

vonni, s noha 1961-ben és 1962-ben 91-re, illetve 79-re csökkent a bűncselekményt elkövető fiatalok száma, 1963-ban ismét 111 személy ellen kellett ítéletet hozni.

Elsősorban

a KISZ-alapszervezetek, továbbá a többi társadalmi szerv feladata, hogy elejét vegyék a fiatalok bűnözésének.

Eredményes munkához ismerni kell a bűnözést kiváltó okokat. Ma már szinte egyetlen esetben sem a szegénység, az anyagi elesettség viszi a fiatalokat a züllés útjára, hanem éppen ellenkezőleg: gyakori esetben a bőséges zsebpénz, a szülők helytelen nevelése, elfogultsága, rossz példája, vagy a rendezetlen családi körülmények. A szülők elválása is gyakori ok: száz kisebb-nagyobb bűncselekményt elkövető fiatalok meghallgatásakor kiderült, hogy közülük 36-nak külön élnek a szülei.

Felszólalt a tanácskozáson dr. Tóth Péter, a Csongrád megyei ügyészség képviselője is. Megállapította, hogy a fiatalok bűnözés növekedése nem nagy, de

az esetek jórészt elkerülhetők lettek volna,

ha a KISZ-szervezetek, az iskolai, vagy a munkahelyi

közösségek jobban megismérik a fiatalokat. Több példát említett ennek bizonyítására. Egy fiú például a nyolc általános iskolát jeles osztályzattal végezte el, a második gimnáziumban viszont rengeteg mulasztott, míg végül kimaradt. Hogyan történhetett ez? Ha az iskola KISZ-szervezete már a második, vagy a harmadik mulasztásnál beszélgetett volna vele, továbbá megismerte volna otthoni körülményeit, bizonyosan megmenhették volna. Az otthoni és az iskolai közömbösségre panaszkodott az a fiatalember is, aki magárahagyottságában két ízben is börtönbe került. A nevelőanyja nem törődött vele, s amikor első büntetését letöltötte, munkahelyén sem fogták meg a kezét. Egy fiatal lány azért züllött el, mert rossz társaságba keveredett és nem volt aki figyelmeztesse.

A társadalom felelősségét hangsúlyozta dr. Tóth Péter az úgynevezett utógondozás esetében is. Az színtén nagy gond ugyanis, hogyan vezessük vissza a büntetését már elszervezett fiatalokat az erkölcsös életbe. Az ilyenek mellé a gyámhatóság pártfogott szokott felkérni, akik az eddigi tapasztalatok szerint jól látják el feladatukat. Adatok bizonyítják:

ahol a pártfogók gyermekként bíznak rájuk a fiatalok, ott túlnyomó többségük bekapcsolódik a közösségbe és rendes emberré válik.

A KISZ azonban ezen a téren többet is segíthetne. Megesik ugyanis, hogy egy-egy üzembe nem szívesen veszik vissza az egyszerű megbotlott fiatalot, néha még a pártfogását sem vállalja senki, mert bizalmatlanok iránta. Hol van ilyen helyen az ember nevelhetőségébe vetett hit? A KISZ segítsen megmagyarázni, hogy a megítéleteket nem elutasítani, hanem segíteni, támogatni kell a közösség erejével.

Felszólalt a tanácskozáson Kecskés Antalné, a városi tanács ifjúságvédelmi bizottságának vezetője, s örömmel vállalta az együttműködést a KISZ városi bizottságának ifjúságvédelmi tanácsával. Foris Elek, az Ifjú Gárda Nevelőotthon tanára felhívta a figyelmet az életbe kikerült fiatal lányok mostoha lakáshelyzetére, az alberti uzsorákra, amelyen leány szálló építésével sokat lehetne segíteni.

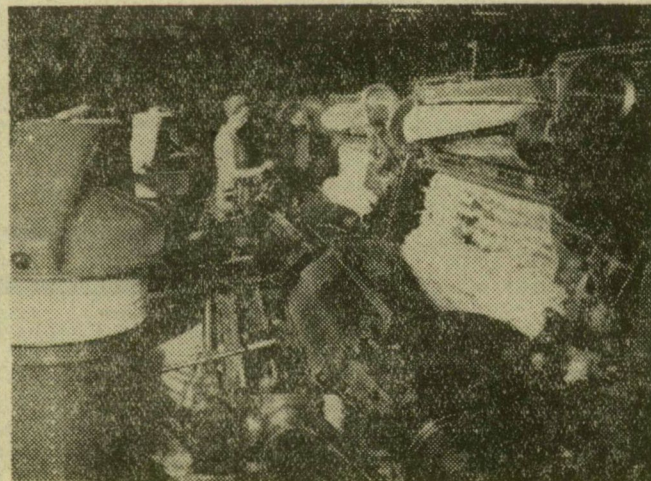
Végül a jelenlevők több pontból álló

határozati javaslatot fogadtak el,

amely konkrétan megszabja az ifjúságvédelmi tanácsban belül működő csoportok tennivalóit.

Fiatalodik a fiatal üzem

A szegedi textilművek rekonstrukciója során világszínvonalon termelő

L. F.

A jóból is megárt a sok

ISMERETES, hogy népgazdasági tervünk évéről évre lehetőségeink sokkal pontosabb felmérésére épül, mint a korábbi években. Így van ez a nagy egész részfeladatainak, a minisztériumok, iparágak, üzemek terveinek készítésében is. Vállalataink vezetői Szegeden is tapasztalják, hogy néhány területen, például az anyagellátásban feszültebb az ideális terv, mint a tavalayi volt. Egyes túlnyomóan importált anyagokban a zökkenőmentes termelés csak a tervek pontos betartásával, s messzesemenő anyagtakaréossággal biztosítható. Most mégis hallani ismét olyan törekvésekről, amelyek nem a munka jobb megszervezésével, hanem úgy akarják megoldani a vállalatokra háruló feladatokat, hogy eleve többet rendelnek különböző anyagokból, s még ha rendelkezésük nem is sürgős, tettezett izgalommal, kétségbeeséssel bizonygatják: az anyagra két hét múlva szükség van, mert különben leáll a termelés.

Nem újkeletű dolog üzemekben az ilyen fajta »túlbiztosítás«. Pedig nem olcsó szórakozás ez az üzemnek, s a népgazdaságnak. Sőt, a népgazdaságoknak biztosan károkat okoz, mert a nagy tervben, amely készítésénél figyelembe vettük az alapanyagot gyártó ipar, a külkereskedelem, és a feldolgozó iparágak tervét is, a szó szoros értelmében kicentiztük, kilóztuk a nyersanyagokat. Ezért ha valahol többet halmozunk fel a szükségességnél, az anyag máshol hiányzik. A felhalmozók, túlbiztosítók máshonnan vonják el az anyagot, onnan, ahol arra valóban szükség van.

Lám, időközönként ismételt megállapítjuk, s mint helytelen, káros dolgot elítéljük a túlzott készletfelhalmozást és egyúttal figyelmeztünk is: a tervszerű, összehangolt munka előfeltétele a szocializmus építésének, s hangsúlyozzuk, hogy ez érvényes az anyag- és készletgazdálkodásra is. A tervszerű munka vázát törvények, illetőleg rendeletek, s az ezek alapján készített tervek alkotják, amelyekkel államunk a termelés, szállítás, értékesítés és a fogyasztás területén a vállalatok, állami szervek kapcsolatát, ezen túl a társadalmi tulajdon kezelésének felhasználását és módját szabályozzák. Ezeket megtartani és megtartatni minden gazdasági vezető kötelessége. Eppen ezért a legkisebb mulasztás, vagy gazdasági tartalmú jogszabály semmibe vévése, a fennálló rendelet megszegése felelősség, amely zavarja a tervszerű gazdálkodást, fékezi a szocialista építőmunkát.

A GAZDÁLKODÁS törvényességen örökölni nemcsak a gazdasági vezető feladata és kötelessége, hanem az üzemi pártszervezeteké,

minden kommunistaé is. Ezért ha valahol mulasztás, gondatlanság van a készletgazdálkodásban, a túlbiztosításért felelősség terheli a pártszervezeteket is. A szegedi pártszervezeteket pedig különösen, hiszen tavaly májusban hasznos útmutatókat, tanácsokat, konkrét segítséget is kaptak az MSZMP városi végrehajtó bizottságától, amely megvizsgálta és értékelte Szegeden az önköltségszökkentés és készletgazdálkodás helyzetét és a legfontosabb feladatokat határozottan rögzítette.

Az üzemi pártszervezetek vezetői a kilenc hónappal ezelőtt kapott tájékoztató alapján még bizonyára jól emlékeznek a végrehajtó bizottság megállapításaira: pártszervezeteink nem foglalkoznak rendszeresen a készletgazdálkodással. Ezt a munkát teljes egészében a főkönyvelőség feladatának tekintik, ezért a vezetőségeknek a jövőben rendszeresen törődniük kell az önköltségcsökkentéssel, a készletgazdálkodással. Fokozniuk kell ezzel kapcsolatos tevékenységüket. A végrehajtó bizottság azt is javasolta pártszervezeteinknek, hogy hozzanak létre üzemekben takarékosági, gazdálkodási, vagy készletfelfutó bizottságokat. Vajon hány üzemben, pártszervezetben fogadták meg e hasznos javaslatokat, szervezték meg és segítették is az ilyen bizottságok tevékenységét? A szervezéssel még kevés baj volt, de a segítségnyújtással már jóval több. Sajnos kevés olyan eredményesen működő készletfelfutó bizottság tevékenkedik üzemekben, mint a paprikafeldolgozó vállalatnál.

Ahol szervezetek ilyen bizottságokat, elmondják, hogy nemcsak azért hozták létre a kollektívákat, mert a párt tanácsolta, s a felsőbb szervek különféle intézkedésekkel, a Nemzeti Bank pedig a hitelfeltételek szigorításával szorgalmazza a vállalati készletek csökkentését, hanem mert a termelési feladatok növekedésével lépést tartó üzemszervezés kívánja ezt. Ezeket az üzemeket nem érte váratlanul például a felesleges vagyon tárgyak hasznosításáról és selejtezéséről szóló 1963. július 2-án megjelent kormányrendelet.

PARUNK átszervezése idején is hasznos segítséget nyújtottak ezek a bizottságok. A profilbővüléssel néhány vállalatunk »örökölt« más üzemekben felhalmozott félkész árut, nyersanyagot. Ez nehezítette készletgazdálkodásukat, de a gon-

dok megoldásában hasznos segítséget nyújtottak a bizottságok. Például a paprikafeldolgozó vállalatnál a bizottság nemcsak az elfekvőanyagokat, készleteket igyekszik feltárni, hanem keresi az értékesítés módját is. Minden vállalatnál található raktárakban heverő felesleges készletek. Természetesen nem arról szólnak, amelyekre a folyamatos, biztonságos termelésben mint tartalékra, nélkülözhetetlen szükség van. De nagyon sok olyan anyag is van, amely talán több évre fedezi a szükségletet, s évek múltán sem hasznosítják. S ha történetesen olyan anyagról is van szó, amely jó, s amelyre előbb-utóbb szükség lesz, ha abból több van a kelletnél, nem helyes elhárítani a tartálékolását. Erre is érvényes a szólásmondás: a jóból is megárt a sok.

Igaz, hogy a termelés bővítésével együtt jár a nyersanyag- és félkész áruk mennyiségének növekedése is, de ez esetben nem együttjárásról, hanem a készletek gyorsabb ütemű növekedéséről van szó. A Csongrád Megyei Népi Ellenőrzési Bizottság elmúlt évi vizsgálatainak tapasztalatai szerint tavaly is indokolatlanul tovább nőttek a készletek. Az első fél év elején minisztériumi vállalataink 971 millió forintot készlettel rendelkeztek, a fél év végén a készletek értéke elérte az 1 milliárd 57 millió forintot. Ezzel szemben azonban a tanácsai vállalatoknál a norma szintjére csökkentek a készletek.

SZÜK LÁTÓKÖRŰ és egyoldalú lenne megállapításunk, ha a túlzott norma feletti készletek miatt csak a vállalati vezetőket tennénk felelőssé. Nem hagyhatjuk szó nélkül, hogy a minisztériumi ipar készleteinek további emelkedésében még mindig nagy szerepe volt annak, hogy a vállalatok anyagigénylése bizonyos mértékig a termelési feladatok kellő ismerete nélkül történik. Nem rajtuk múlik sok esetben, hogy nem ismerik időben a tervfeladatokat. Még mindig gyakori a termelési feladat, amely okozhat és okoz is indokolatlan nyersanyagfelhalmozást. Reméljük, hogy az ipari átszervezés a készletgazdálkodásban is előrelépést jelent majd. Az összevont előtti kooperáció foglalkoztatottságait megszüntetve egységes irányítással, jobb együttműködéssel javítani lehet vállalatunk anyag- és készletgazdálkodását is.

NAGY PÁL

nem öreg üzem ugyan, de egykori berendezései már nem felelnek meg a mai követelményeknek.

Balra: Korszerű angol kártológépek.

Jobbra: Régi és új. Félkilos csévék helyett két kiló harminc dekák kerülnek le a gépekről.

